

Na de geslaagde vakbondsbetoging in gemeenschappelijk front (ABVV, ACV, ACLVB), die minstens 40.000 betogers op de been bracht in Brussel op 21 februari, hebben de verschillende instanties van het ABVV zich op maandag 25 februari en dinsdag 26 februari beraden over de te volgen strategie.

ABVV mét actieplan terug aan onderhandelingstafel

In de loop van dinsdagvoormiddag verscheen dan volgende persmededeling:

“Het ABVV zal morgen, woensdag 27 februari, aanwezig zijn op de afspraak met de regering. We zullen niet het spel van de lege stoel spelen, maar effectief deelnemen aan de komende onderhandelingen. Toch hebben we niet alle antwoorden en noodzakelijke verduidelijkingen gekregen op de vragen die we gesteld hebben. Het ABVV blijft ondermeer zeer verontrust over de toekomstplannen van de regering met betrekking tot ons systeem van automatische indexering van de lonen. Daarentegen blijven de werknemers zich verzetten tegen elke vorm van loonbevriezing en eisen ze dat de loononderhandelingen op sectoraal vlak gevoerd worden, zeker in die sectoren die het goed doen.

Om die redenen, ook al nemen we plaats aan de onderhandelingstafel, zal het ABVV in de loop van de maand maart een actieplan voorstellen en dit op korte, middellange en lange termijn. Dit plan zal indien nodig geactiveerd worden. (...)”

Verder wordt aangekondigd dat het ABVV op 14 maart zal mobiliseren naar aanleiding van de Europese top, waarvoor het Europees Vakverbond had opgeroepen.

Het is duidelijk dat hieraan interne discussies zijn voorafgegaan, maar in geen enkele Centrale was er een meerderheid om niet verder te onderhandelen.

Akkoord over uitkeringen, pensioenen en minimumloon

Woensdag rond de middag melde premier Elio Di Rupo dan dat er geen akkoord was rond de loonbevriezing, maar dat er wel een aantal deelakkoorden zijn rond de verhoging van een aantal uitkeringen en het verhogen van het minimumloon langs fiscale weg. Verder zullen de sociale werkgeversbijdragen verlaagd worden tot 450 € per kwartaal voor elke werknemer in de profitsector. De non-profitsector wordt hiervan uitgesloten omdat dit beschouwd wordt als een maatregel die in de eerste plaats dient om het concurrentievermogen van de bedrijven te verhogen.

Nochtans zou dit zeker in de non-profit leiden tot bijkomende tewerkstelling.

Ook zullen een aantal bestaand akkoorden voor twee jaar verlengd worden: brugpensioen in bepaalde zware beroepen en de innovatiepremie.

Flexicurity

Verder is er nog een deelakkoord rond de “modernisering” van het arbeidsrecht. Deze kadert in de Lissabondoelstellingen om de arbeidsmarkt meer te flexibiliseren en alle hindernissen weg te werken die de competitiviteit van de bedrijven in de weg staan. Details hierover zijn nog niet echt bekend, maar de strategie staat wel beschreven in het “Groenboek” dat België hierover schreef in 2007. Rond dit punt heeft het ABVV de onderhandelingen verlaten.

Statuut arbeiders en bedienden

Het Grondwettelijk Hof heeft België tweemaal veroordeeld voor een aantal discriminaties in het arbeidersstatuut: een eerste maal in juli 1993 en een tweede maal op 7 juli 2011. De verschillen in opzegvergoedingen tussen arbeiders en bedienden en in de betalingen bij ziekte zijn tegen het gelijkheidsbeginsel dat in de grondwet vastligt. Dit moet opgelost worden voor 8 juli 2013.

Hiervoor zal een werkgroep ongericht worden die bestaat uit 15 personen: de premier, alle vicepremiers en Monica De Coninck, minister van werk, alsook drie vertegenwoordigers van de vakbonden, drie van de patroonsorganisatie en de voorzitter van de groep van 10.

De loonnorm

Omdat er uiteraard geen akkoord kon gevonden worden tussen vakbonden en patroonfederaties zal de regering, zoals twee jaar geleden, deze opleggen via een Koninklijk Besluit. De herziening van de wet van 1996, die de loonnorm moest vastleggen voor de jaren na 2014 zal er waarschijnlijk niet komen. Maar na 2014 zal er dan ook een andere regering zijn.

De spreidstand tussen onderhandelingen en mobilisatie

Al een geruime tijd is er in het ABVV een spreidstand tussen onderhandelingen en mobilisaties.

Er is uiteraard niets tegen onderhandelingen om bepaalde doelstellingen te bereiken.

Hiervoor moeten krachtsverhoudingen opgebouwd worden. Dit kan enkel via een consequent informatie- en mobilisatieplan. En hier wringt het schoentje. Na de geslaagde vakbondsbetoging moeten nieuwe ordewoorden komen, die de strijd kunnen versterken. Enkel op die manier kan voorkomen worden dat de loonnorm, die alle lonen voor twee jaar wil blokkeren ondanks alle verzet,

toch een feit wordt.

Het minste kwaad

Doorgedreven verzet tegen de loonnorm zal leiden tot een confrontatie met de regering. Het is immers duidelijk dat deze vastberaden is om niet alleen deze maatregelen op te leggen, maar bovendien bij de volgende begrotingscontrole bijkomende besparingen op te leggen. Veel syndicalisten zien op tegen deze confrontatie. Deze regering is niet de regering van het minste kwaad, maar een regering die consequent de Europese bezuinigingspolitiek wil doorvoeren in België.